

EIROPAS SAVIENĪBAS
PADOME

Briselē, 2005. gada 14. janvārī
(OR. en)

5267/05

**Starpiestāžu lieta:
2003/0282 (COD)**

**ENV 10
ENT 8
CODEC 11**

PIEZĪME

No: Ģenerālsekretariāta
Kam: Vides darba grupai

Iepr. dok. Nr.: 5156/05 ENV 2 ENT 2 CODEC 4
Kom. priekšl. Nr.: 15494/03 ENV 655 IND 221 CODEC 1704 – COM(2003) 723 galīgā redakcija

---

Temats: Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par **baterijām un akumulatoriem** un bateriju un akumulatoru atkritumiem
– Apsvērumi

Šīs piezīmes Pielikumā pievienoti pārskatīti apsvērumi par minēto direktīvu, kas atspoguļo Vides darba grupas 13. janvāra diskusiju rezultātu.

Kā Prezidentūra paziņoja šīs tikšanās laikā, tā uzskatīs, ka delegācijas pieņem pielikumā pievienotos apsvērumus, ja vien līdz 2005. gada 19. janvāra plkst. 17.00 netiks ziņots par pretējo.

Priekšlikums
EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVAI
par baterijām un akumulatoriem un bateriju un akumulatoru atkritumiem
(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu un 95. panta 1. punktu saistībā ar 4., 5. un 18. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,¹

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,²

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu,³

lemjot saskaņā ar Līguma 251. pantā paredzēto procedūru,⁴

tā kā

- (1) būtu vēlams saskaņot nacionālos pasākumus attiecībā uz baterijām un akumulatoriem un bateriju un akumulatoru atkritumiem. Galvenais direktīvas mērķis ir samazināt bateriju un akumulatoru un to atkritumu ietekmi uz vidi, tādējādi sniedzot ieguldījumu vides kvalitātes aizsardzībā, saglabāšanā un uzlabošanā. Juridiskais pamats tādējādi ir Līguma 175. panta 1. punkts. Pamatojoties uz Līguma 95. panta 1. punktu, tomēr ir piemēroti veikt Kopienas mēroga pasākumus, lai saskaņotu prasības attiecībā uz smago metālu saturu un bateriju un akumulatoru marķējumu, tādējādi nodrošinot netraucētu iekšējā tirgus darbību un novēršot konkurences traucējumus Kopienā;

---

¹ OV L 96, 21.4.2004., 29. lpp.

² OV L 117, 30.4.2004., 5. lpp.

³ OV C 121, 30.4.2004., 35. lpp.

⁴ Eiropas Parlamenta 2004. gada 20. aprīļa atzinums (vēl nav publicēts "Oficiālajā Vēstnesī"), Padomes Kopējā nostāja (... gada) (OV C .....) un Eiropas Parlamenta Lēmums (... gada) (OV C .....).

- (2) Komisijas paziņojumā attiecībā uz pārskatu par Kopienas atkritumu apsaimniekošanas stratēģiju (1996. gada 30. jūlijs) noteica vadlīnijas turpmākajai Kopienas atkritumu politikai. Paziņojumā uzsvērta nepieciešamība samazināt bīstamo vielu daudzumu atkritumos un norādīti iespējamie ieguvumi, ko sniegtu Kopienas mēroga noteikumi, ar ko ierobežo šādu vielu klātbūtni ražojumos un ražošanas procesos. Tālāk ziņojumā teikts, ka gadījumos, kad atkritumu rašanos nevar novērst, to vielas vai enerģiju izmanto vai reģenerē atkārtoti;
- (3) ar Padomes Direktīvu 91/157/EEK (1991. gada 18. marts) par baterijām un akumulatoriem, kuros ir dažas bīstamas vielas ⁵ veica dalībvalstu likumu aptuvenu saskaņošanu šajā jomā. Šīs direktīvas mērķi tomēr pilnībā nav sasniegti. Sestajā Kopienas vides rīcības programmā un Direktīvā Nr. 2002/96/EK par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem ⁶ arī uzsvērta nepieciešamība to pārskatīt. Tādēļ skaidrības labad Direktīva 91/157/EEK būtu jāpārskata un jāaizvieto;
- (4) lai sasniegtu mērķus vides jomā, šī direktīva aizliedz tirgū izlaist dažas baterijas un akumulatorus, kas satur dzīvsudrabu un kadmiju. Tā arī veicina iespējami biežu izlietoto bateriju un akumulatoru savākšanu un pārstrādi, un uzlabotas vides darbības, iesaistot visus bateriju un akumulatoru dzīves cikla dalībniekus, tas ir, ražotājus, izplatītājus un tiešos patērētājus un jo īpaši tos dalībniekus, kas tieši iesaistīti izlietoto bateriju un akumulatoru sagatavošanā un pārstrādē. Īpašie noteikumi šo darbību veikšanai papildina esošo Kopienas likumdošanu atkritumu jomā, it īpaši Direktīvu Nr. 75/442/EEK par atkritumiem ⁷, Direktīvu Nr. 1999/31/EK par atkritumu poligoniem ⁸ un Direktīvu Nr. 2000/76/EK par atkritumu sadedzināšanu ⁹.

---

⁵ OV L 78, 26.3.1991.,38. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 98/101/EK (OV L 1, 5.1.1999., 1. lpp.)

⁶ OV L 37, 13.2.2003., 24. lpp.

⁷ OV L 194, 25.7.1975., 39. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003. (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.)

⁸ OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003. (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.)

⁹ OV L 332, 28.12.2000., 91. lpp.

- (5) lai nepieļautu bateriju un akumulatoru nonākšanu vidē un lai novērstu tiešo patērētāju neskaidrības par dažādajām apsaimniekošanas prasībām dažādām baterijām un akumulatoriem, šī direktīva būtu jāpiemēro visām baterijām un akumulatoriem, kas laisti Kopienas tirgū. Šāda plaša pieeja vienlaikus nodrošinātu ekonomiskāku savākšanu un pārstrādi, kā arī optimālu resursu ietaupīšanu;
- (6) drošas baterijas un akumulatori ir būtiski svarīgi daudzu ražojumu, ierīču un pakalpojumu drošībai, un tie arī ir būtisks enerģijas avots sabiedrībai;
- (7) būtu jānošķir pārnēsājamās baterijas un akumulatori, no vienas puses, un rūpnieciskās un automobiļu baterijas un akumulatori, no otras. Būtu jāaizliedz automobiļu un rūpniecisko bateriju un akumulatoru nodošana poligonos vai dedzināšanai. Pārnēsājamajām baterijām un akumulatoriem būtu jāsasniedz augsts savākšanas līmenis. Dažādiem bateriju un akumulatoru tipiem būtu jānosaka atšķirīgas savākšanas sistēmas un vienošanās par finansēšanu;
- (8) par rūpnieciskajām baterijām un akumulatoriem uzskatāmas visas baterijas un akumulatori, kas izveidoti tikai un vienīgi rūpnieciskai vai profesionālai lietošanai. Tostarp tās ir baterijas un akumulatori, ko izmanto ārkārtas vai rezerves enerģijas nodrošināšanai slimnīcās, lidostās un birojos, baterijas un akumulatori, ko izmanto vilcienos vai lidmašīnās, un baterijas un akumulatori, ko izmanto ārzonu naftas urbjtorņiem vai bākām. Tām pieskaitāmas arī baterijas un akumulatori, kas izveidoti tikai un vienīgi lietošanai pārnēsājamajos maksājumu terminālos veikalos un restorānos, svītrkodu nolasītājos veikalos, profesionālā video tehnikā TV kanālu un profesionālo studiju vajadzībām, ogļraču lampām un niršanas lampām, kas piestiprinātas profesionālajām ogļraču vai nirēju aizsargtērpam, rezerves baterijas un akumulatori elektriskajām durvīm, kas nepieļauj to bloķēšanos vai cilvēku iespiešanu, baterijas un akumulatori, ko izmanto aprīkojumam vai dažādiem mērījumu un aprīkojuma ierīcēm, baterijas un akumulatori, ko izmanto saistībā ar saules bateriju paneli, ierīcēm, kas iegūst enerģiju fotogalvanisku procesu rezultātā vai izmantojot citu atjaunojamās enerģijas iegūšanas veidu. Rūpniecisko bateriju un akumulatoru definīcijā arī ietilpst baterijas un akumulatori, ko izmanto elektrotransporta līdzekļos, piemēram, elektriskajos automobiļos, ratiņkrēslos, velosipēdos, lidostu transportlīdzekļos un automātiskajos transporta līdzekļos. Papildus šim nepilnīgajam piemēru sarakstam par rūpniecisku uzskata jebkuru bateriju vai akumulatoru, kas nav izolēts un kas nav paredzēts automobiļiem;

- (9) par pārnēsājamām baterijām uzskatāmas visas izolētās baterijas un akumulatori, ko vidusmēra cilvēks var bez grūtībām nest rokā un kas nav nedz automobiļu baterijas vai akumulatori, nedz rūpnieciskās baterijas vai akumulatori. Tostarp tās ir viena elementa baterijas (tādas kā AA vai AAA baterijas) un baterijas un akumulatori, ko patērētāji vai profesionāli izmanto mobilajos telefonos, portatīvajos datoros, bezvadu jaudas ierīcēs, rotaļlietās un tādās mājsaimniecības ierīcēs kā elektriskajās zobu birstēs, skuvekļos un rokas putekļu sūcējos (ieskaitot līdzīgu aprīkojumu, ko izmanto skolās, veikalos, restorānos, birojos vai slimnīcās), un jebkuras baterijas, ko patērētāji var izmantot parastām mājsaimniecības ierīcēm;
- (10) Komisijai būtu jāizvērtē nepieciešamība grozīt direktīvu, ņemot vērā pieejamos tehniskos un zinātniskos pierādījumus. Jo īpaši Komisijai četrus gadus pēc direktīvas spēkā stāšanās būtu jāpārskata atbrīvojums no kadmija aizlieguma, ko piešķirtu pārnēsājamajām baterijām un akumulatoriem, kas paredzēti bezvadu jaudas ierīcēm. Pie bezvadu jaudas ierīcēm pieskaitāmas ierīces, ko patērētāji un profesionāli lietotāji izmanto griešanai, malšanai, tīrīšanai ar smiltīm, saberšanai, zāģēšanai, sagriešanai, cirpšanai, urbšanai, caurumu taisīšanai, perforēšanai, kalšanai, kniedēšanai, skrūvēšanai, pulēšanai vai līdzīgai koka, metāla un citu materiālu apstrādei, kā arī pļaušanai, griešanai un citām dārzniecības darbībām;
- (11) Komisijai arī būtu jāuzrauga un dalībvalstīm jāatbalsta tehnoloģiskā attīstība, lai uzlabotu bateriju un akumulatoru iedarbību uz vidi visa to dzīvescikla laikā, tostarp ar līdzdalību Kopienas vides vadības un audita shēmā (*EMAS*);
- (12) izlietotās baterijas un akumulatori būtu jāsavāc, lai pasargātu vidi. Tas nozīmē, ka jāizveido savākšanas shēmas, lai tiešie patērētāji var ērti un bez maksas izmest izlietotās pārnēsājamās baterijas un akumulatorus;

- (13) dalībvalstīm vēlams sasniegt augstu izlietoto bateriju un akumulatoru savākšanas un pārstrādes līmeni, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības un materiāla reģenerācijas līmeni visā Kopienā. Ar šo direktīvu būtu dalībvalstīm jānosaka obligātie savākšanas un pārstrādes mērķi. Nepieciešams aprēķināt savākšanas rādītāju, pamatojoties uz vidējo gadā pārdoto daudzumu iepriekšējos gados, lai visām dalībvalstīm būtu salīdzināmi mērķi, kas ir proporcionāli valsts bateriju patēriņa līmenim;
- (14) kadmija un svina baterijām un akumulatoriem būtu jānosaka specifiskas pārstrādes prasības, lai sasniegtu augstu materiāla reģenerācijas līmeni visā Kopienā un lai novērstu atšķirības starp dalībvalstīm;
- (15) visiem ieinteresētajiem dalībniekiem būtu jābūt spējīgiem piedalīties savākšanas, apstrādes un pārstrādes shēmās. Šīs shēmas būtu jāizveido tā, lai novērstu importēto ražojumu diskrimināciju, tirdzniecības barjeras vai konkurences traucējumus;
- (16) savākšanas un pārstrādes shēmas vajadzētu optimizēt, it īpaši tādēļ, lai samazinātu izmaksas un negatīvo transporta ietekmi uz vidi. Apstrādes un pārstrādes shēmās būtu jāizmanto vislabākā pieejamā tehnoloģija, kā noteikts 2. panta 11. punktā Direktīvā 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli ¹⁰;
- (17) Kopienas līmenī būtu jānosaka izlietoto bateriju un akumulatoru apsaimniekošanas finansēšanas pamatprincipi. Ar finansēšanas shēmām būtu jāpalīdz sasniegt augstus savākšanas un pārstrādes rādītājus un ievērot principu par ražotāja atbildību. Ražotājiem tādēļ būtu jāapmaksā savākšanas, apstrādes un visu savākto bateriju un akumulatoru pārstrādes izmaksas, no tām atskaitot peļņu no reģenerēto materiālu pārdošanas. Dažos gadījumos tomēr iespējama *de minimis* noteikumu piemērošana mazajiem ražotājiem. Tādēļ ir lietderīgi paredzēt iespējamo attiecīgo noteikumu pieņemšanu, pamatojoties uz komitoloģijas procedūru;

---

¹⁰ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003. (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.)

- (18) veiksmīgai savākšanai nepieciešams tiešajiem patērētājiem sniegt informāciju par to, ka vēlams atkritumus savākt atsevišķi, par pieejamajām savākšanas shēmām un gala patērētāju lomu atkritumu bateriju un akumulatoru apsaimniekošanā. Būtu jāizstrādā detalizēti pasākumi marķēšanas sistēmai, kas tiešajiem patērētājiem sniegtu nepārprotamu, ticamu un skaidru informāciju par baterijām un akumulatoriem, un smagajiem metāliem, ko tie satur;
- (19) ja dalībvalsts izmanto ekonomiskos instrumentus, piemēram, diferencētas nodokļu likmes, lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus, it īpaši, augstus rādītājus atsevišķi savākšanai un pārstrādei, tai attiecīgi būtu jāinformē Komisija;
- (20) lai novērotu, vai sasniegti šīs direktīvas mērķi, nepieciešami ticami un salīdzināmi dati par tirgū izlaisto bateriju un akumulatoru daudzuma savākšanu un pārstrādi;
- (21) dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas attiecībā uz šīs direktīvas noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina, lai tās īstenotu. Šiem sodiem jābūt efektīviem, samērīgiem un preventīviem;
- (22) saskaņā ar 34. punktu starpiestāžu nolīgumā par likumdošanas uzlabošanu, dalībvalstīm ir ieteikts gan pašu, gan arī Kopienas vajadzībām sastādīt tabulas, kas pēc iespējas labāk rādītu saistību starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, kā arī darītu tās pieejamas sabiedrībai;
- (23) pasākumi, kas nepieciešami šīs direktīvas ieviešanai, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību;

- (24) tā kā šīs direktīvas mērķus- vides aizsardzību un iekšējā tirgus darbības atbilstošu nodrošināšanu- pietiekamā kvalitātē nevar sasniegt atsevišķas dalībvalstis un tādēļ minētās rīcības mēroga vai seku dēļ šos mērķus labāk var sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā izklāstīts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai;
- (25) šo direktīvu piemēro, neskarot Kopienas likumdošanu par drošības, kvalitātes un veselības prasībām un Kopienas īpašo likumdošanu par atkritumu apstrādi, it īpaši Direktīvu 2000/53/EK par nolietotajiem transportlīdzekļiem¹¹ un Direktīvu 2002/96/EK par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem;
- (26) attiecībā uz ražotāja atbildību, bateriju un akumulatoru, un citu baterijas vai akumulatoru saturošu preču ražotāji ir atbildīgi par to atkritumu apsaimniekošanu, kas rodas no viņu tirgū laistām baterijām un akumulatoriem. Nepieciešama elastīga pieeja, lai finansēšanas shēmās atspoguļotu atšķirīgos valstu apstākļus un ņemtu vērā esošās finanšu shēmas, it īpaši tās, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvām 2000/53/EK un 2002/96/EK, vienlaikus nepieļaujot dubultu aplikšanu ar nodokļiem;
- (27) Direktīvu 2002/95/EK par bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās¹² nepiemēro baterijām un akumulatoriem, kas izmantoti elektriskajās un elektroniskajās iekārtās;
- (28) automobiļu un rūpnieciskajām baterijām un akumulatoriem, ko izmanto transportlīdzekļos, jāatbilst Direktīvas 2000/53/EK prasībām, it īpaši tās 4. pantam. Tādējādi aizliegta kadmija izmantošana rūpnieciskajās baterijās un akumulatoros elektriskajiem transportlīdzekļiem, ja vien uz tiem neattiecas minētās direktīvas II pielikuma atbrīvojumi,

=====

---

¹¹ OV L 269, 21.10.2000., 34. lpp.

¹² OV L 37, 13.2.2003., 19. lpp.